

PROFESORUL CORIOLAN TATARU

1889—1957

În ziua de 22 ianuarie 1957, a încetat din viață profesorul Coriolan Tătaru, una din personalitățile eminente ale medicinei și dermatologiei române.

Coriolan Tătaru s-a născut la 14 martie 1889, în comuna Corneni-Someș. Studiile universitare le-a făcut la Cluj, obținând rezultate excepționale. În 1913 a fost promovat doctor în medicină. În 1911, fiind preparator la institutul de anatomie patologică, datorită studiului său intitulat „Conținutul de glicoeu al pielii”, este premiat și recompensat de către conducerea Universității. În 1912, e numit preparator la clinica de dermatologie și patologie genitală, condusă de profesorul Marschalkó Tamás, iar în 1913, în semn de apreciere a activității sale didactice și științifice, e numit asistent la aceeași clinică. În 1916 e avansat ca șef de lucrări. În 1919, odată cu înființarea Universității românești din Cluj, e chemat, în calitate de conferențiar, la catedra de dermatovenerologie. Aici, ajunge în strînsă legătură cu cel mai de seamă dermatolog român, profesorul Nicolau, conducătorul catedrei. În 1921, Tătaru pleacă într-o călătorie de studii, la Viena, Paris și Londra. Înapoiindu-se în țară, în 1923 e numit titularul catedrei de dermatologie. În această calitate a funcționat pînă la sfîrșitul vieții. În 1930—31 a fost decanul facultății de medicină. Între 1934—47 a fost președintele consiliului clinicilor universitare. A întemeiat și îndrumat revista „Clujul Medical”, a fost membru în conducerea secției de dermatologie a Societății Științelor Medicale și în comitetul de redacție al revistei „Dermato-venerologie”. Activitatea științifică a lui Coriolan Tătaru e cuprinsă în aproximativ 160 de comunicări publicate în revistele din țară și străinătate, îmbrățișînd toate ramurile dermatovenerologiei și domeniul igienei publice înrudit cu această specialitate. De asemenea, Tătaru a ținut numeroase conferințe științifice, referate, și a participat în mod activ la congresele internaționale de la Frankfurt, Düsseldorf și Budapesta.

Dincolo de aceste amănunte biografice se desprinde altă figură profesorului clinician, neobosit în muncă și rodnic în rezultate, cît și figura omului, care a fost unanim apreciat și iubit.

În cei aproape 35 de ani cît a funcționat ca profesor, Coriolan Tătaru a întemeiat la Cluj o adevărată școală de dermatologie. În afară de faptul că le-a oferit posibilitatea să-și imbogățească mereu cunoștințele profesionale, și-a educat colaboratorii și elevii în spiritul devotamentului față de muncă, al dragostei față de om și al pasiunii pentru activitatea științifică. O parte însemnată a dermatologilor din patria noastră pot fi socotiți, fie direct fie indirect, elevi ai școlii clujene.

În cursul activității sale de aproape o jumătate de veac, Coriolan Tătaru a păstrat cu multă grijă cazurile observate, considerate remarcabile din punct de vedere științific și didactic. Colecția de mulaje a clinicii din Cluj este unică în țara noastră.

apreciindu-i-se valoarea și pe plan internațional. În cadrul congreselor internaționale, aceste mulaje au obținut de două ori premiul întâi. Realizarea gândului lui Tătaru de a întocmi cu fotografiile pe care le-a adunat decenii de-a rindul, un atlas de dermatologie, a fost împiedicată de moartea sa neașteptată. El lasă moștenire clinicii, mai multe mii de fotografii și câteva sute de mulaje. Este o sarcină importantă a colaboratorilor și elevilor săi de a duce la îndeplinire publicarea acestui atlas.

Punctul culminant al activității didactice a profesorului clinician, cu o bogată experiență medicală, cu vederi largi și cu o adâncă inițiere în cercetările științifice, îl constituie numeroasele capitole scrise de profesorul Tătaru în primul manual românesc de dermatovenerologie.

După eliberare, a fost unul dintre aceia care au sprijinit și ajutat, în mod dezinteresat și cu toată hotărârea, înființarea, la noi în țară, a unui institut medical superior cu limba de predare maghiară, iar după ce acesta a luat ființă, i-a urmărit cu atenție dezvoltarea.

Distincția profesională și umanismul au fost cele două trăsături caracteristice ale profesorului Tătaru. A fost întotdeauna gata să-și ajute semenii, cei care l-au solicitat nu s-au întors niciodată nemângâiați. Față de oricine a fost înțelegător, pentru fiecare a avut un cuvânt de mângâiere, un sfat bun, un zâmbet încurajator. N-a uitat nici o clipă că interesele colectivității sînt mai presus de interesul individual. Pe profesorul Tătaru l-au iubit colaboratorii și elevii, bolnavii și subalternii. El a iubit foarte mult tineretul, iar tineretul la rindul lui și-a exprimat atașamentul față de el.

Prin moartea lui Coriolan Tătaru pierdem nu numai pe unul dintre reprezentanții proeminenți ai dermatologiei românești, ci și o personalitate multilaterală a medicinei din țara noastră, precum și pe unul dintre cei mai buni prieteni ai Institutului medico-farmaceutic din Tg.-Mureș. Pînă la sfîrșitul vieții noastre, îi vom păstra amintirea cu multă dragoste.

UJVARY IMRE